

tik var den ikkeeksisterende eller noget i den stil. Jeg vil gerne spørge, om hr. Kalnæs og hans parti er indstillet på, at når disse lovforslag bliver ophøjet til lov, skal vi gå ud og spørge befolkningen, hvad de mener om dem, så vi kan få sikkerhed for, om det er hr. Kalnæs' politik, der er luftig og let, eller om det er Dansk Folkepartis politik. Vil hr. Kalnæs være med til at indsamle de 60 underskrifter, der skal til her i Folketinget for at få en lov ud til folkeafstemning? Det vil jeg meget gerne høre, og så kan vi jo se, hvem der får ret.

Med hensyn til menneskerettighedskonventionens artikel 14 står der, at enhver har ret til i andre lande at søge og få tilstået asyl mod forfølgelse. Det vil altså sige, at så har vi jo overtrådt den konvention, som er fra 1948, i mange, mange år, for vi lukker jo ikke alle ind, og det vil sige, at enhver af disse konventioner giver mulighed for en fortolkning. Vi har fortolket den på en bestemt måde her i landet, så lad os dog få en uvildig ekspertundersøgelse, måske af udenlandske eksperter, som kan afgøre, om Danmark fortolker den rigtigt, eller om det bare er politisk bestemt, hvordan man fortolker konventionerne her i Danmark.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Spørgsmålet om humanitær opholdstilladelse var et eksempel på, hvor meget der er strammet op i administrationen. Det er måske nærmere 4.000-5.000, der søger asyl, men hvor mange bliver afvist ved grænsen som umiddelbart grundløse? Det gør mere end halvdelen, og når vi derefter går i gang med at behandle sagerne, afvises der endnu flere.

Så vil jeg også gerne sige til fru Kjærsgaard, som sagde i sin ordførertale, at vi ikke skal integrere flygtninge her i landet: Vi skal integrere dem fra den første dag, de betræder jorden her i landet. Vi skal holde dem intakte som mennesker, og de skal udvikles personligt, så de stadig har kræfter til at kunne vende tilbage.

Jeg har set mennesker sidde i 5 år i et asylcenter på en jernseng af Udlændingestyrelsens billigste model, og de er gået til, de er rådnet op mentalt. For dem er der ikke mulighed for at vende hjem, og fru Pia Kjærsgaard skal betale til deres ophold her i landet, fordi man ikke har holdt dem menneskeligt intakt fra den dag, de betrådte den danske jord. De vil jo gerne hjem. Mange vil gerne hjem, jeg har siddet på et asylcenter, så jeg ved det.

Jeg vil også gerne sige, at det afgørende er, at vi får et bredt flertal for disse forslag. Får vi ikke det, bliver usikkerhedsfølelsen hos udlændingene nemlig konstant. Forslagene skal virke, for så har de mennesker også mulighed for at vende tilbage, og det andet er direkte nedladende.

Søren Søndergaard (EL):

Her ved andenbehandlingen vil jeg tillade mig at komme med et par bemærkninger til nogle af de stillede ændringsforslag og Enhedslistens holdning til dem.

Først vil jeg yderligere begrunde det forslag, vi har stillet om, at reglen om, at en udenlandsk forælder til et mindreårigt dansk barn ikke kan få opholdstilladelse i Danmark, hvis f.eks. vedkommendes ægtefælle eller samlever er død, bliver ændret, så det sikres, at et mindreårigt dansk barn selvfølgelig kan beholde sin forælder her i Danmark, også selv om vedkommende er af udenlandsk afstamning.

Jeg kom før til at sige, at det forslag støttes af CD og Kristeligt Folkeparti; men det er ikke helt korrekt, for Kristeligt Folkeparti støtter det ikke – endnu, vil jeg sige. Men jeg håber selvfølgelig, Kristeligt Folkeparti vil gøre det, for hvis man tager udgangspunkt i, at man vil værne om familien, kan der vel ikke tænkes noget mere, havde jeg nær sagt, perverst end at splitte en familie, fordi den ene af forældrene tilfældigvis har udenlandsk statsborgerskab, samtidig med at barnet har dansk statsborgerskab. Så jeg håber meget, at Kristeligt Folkeparti ved afstemningen vil følge CD's eksempel og stemme for det forslag.

Så kan man jo stille sig selv det spørgsmål: Hvorfor kan Socialdemokratiet og De Radikale ikke støtte det forslag? Det kan man jo undre sig meget over, for er det virkelig socialdemokratisk og radikal politik, at et barn skal miste en forælder, fordi vedkommende er udenlandsk statsborger? Er det virkelig politikken? Det er muligt, der ligger nogle tanker bag, men de tanker vil de to partier jo ikke delagtiggøre Folketinget i. Der står ikke ét ord om det i betænkningen, og det synes jeg siger lidt om, hvordan denne sag bliver behandlet. Man har lavet et kompromis et eller andet sted, og så ønsker man i øvrigt ikke at diskutere.

Vi synes i hvert fald i SF og Enhedslisten, som har stillet forslaget, at det er et godt og rigtigt forslag, som kommer til at berøre uendelig få sager om året. Det er ikke noget, der vil bety-